

Den tidligere mangeårige socialdemokratiske økonomi- og markedsminister Ivar Nørgaard hævder imidlertid præcis det modsatte. I dagbladet Aktuelt den 23. november 1999 siger han, at han ville stemme nej, hvis der i dag var folkeafstemning om dansk tilslutning til ømuen og euroen. Ivar Nørgaards begrundelser er hensynet til beskæftigelsen og danske arbejdspladser. Han påpeger nemlig, at ØMUBestemmelserne ensidigt prioriterer prisstabiliteten på bekostning af hensynet til beskæftigelsen og nedbringelse af ledigheden.

Den svenske socialdemokrat og økonomiprofessor ved universitetet i Umeå, Søren Wibe, påpeger det samme. I bogen »Den fælles mønt – et rigtigt eksperiment?« (maj 1998, forlaget Samfundslitteratur) konkluderer Søren Wibe, at »ØMU'en er og forbliver et økonomisk højrisikoprojekt. Og det bliver de arbejdsløse, de lavtuddannede og lavtlønnede, der bærer risiciene. Det er disse grupper, der må betale prisen for drømmen om et føderalt Europa.«

Altså præcis det modsatte af, hvad statsministeren sagde i sin nytårstale.

Frank Dahlgaard (UP):

Statsministeren omtalte i sin nytårstale den europæiske fælles mønt og det behov, der efter statsministerens opfattelse var for, at vi skulle deltage i den. Men det var en begrundelse, som i hvert fald kræver en uddybning – og det er baggrunden for spørgsmålet – en uddybning, hvor statsministeren siger, at det ikke er dem, der er øverst i samfundet, der bliver ramt, hvis vi står udenfor, eller hvis der kommer valutakriser, men de mennesker, der er nederst, dem, der kommer sidst i arbejde, der bliver ramt.

Samtidig har vi altså den tidligere socialdemokratiske økonomi- og markedsminister Ivar Nørgaard, som i november offentligt har meddelt i dagbladet Aktuelt, at han i hvert fald vil stemme imod euroen og ØMU'en netop af hensyn til beskæftigelsen, som han mener bliver ringere stillet, hvis vi ikke bevarer vores krone. Og fra udlandet har vi den svenske økonomiprofessor og socialdemokrat Søren Wibe, som klart har tilkendegivet, at ØMU-projektet vil ramme dem, der er dårligst uddannet og har den laveste løn.

På den baggrund er spørgsmålet: Hvordan kan statsministeren begrunde sådan i sin nytårstale, når det strider mod, hvad andre siger?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det kan jeg med velberåd hu, fordi hr. Frank Dahlgaard jo godt ved, at de gange i historien, hvor vores samfund har haft en økonomisk krise, er det de svageste, der bliver ramt, dem, der kom sidst ind på arbejdsmarkedet, der ryger først ud igen. Det er der masser af eksempler på, desværre alt for mange, indtil der kom mere styr på økonomien i Danmark.

Så jeg må sige til hr. Frank Dahlgaard, at der er ikke noget nyt i den betragtning, at når Danmark har en økonomisk krise, som kan være indefra eller udefra bestemt, i det her tilfælde udefra bestemt, så rammer det de bageste i samfundet, og det er det, jeg ikke ønsker skal være usagt, og det er det, der i virkeligheden er en meget afgørende del af argumentationen for dansk medlemskab af den fælles valuta.

Frank Dahlgaard (UP):

Jeg synes, det er et utilstrækkeligt svar. Den mangeårige socialdemokratiske økonomi- og markedsminister Ivar Nørgaard tager netop hensyn til beskæftigelsen – og han er jo ikke nogen amatør i den henseende – som han finder ikke bliver tilgodeset. Beskæftigelsesmulighederne vil blive ringere i Danmark, hvis vi går med i euroen, og han vil, hvis ikke tingene bliver rettet op, stemme nej.

Og så har vi altså en anden partifælle til statsministeren, nemlig Søren Wibe, som er professor i økonomi og altså også en professionel, som helt klart siger – og jeg vil have lov at citere, hvad han har skrevet i en bog fra 1998 om den fælles mønt – at »det er en solidt forankret videnskabelig konklusion, at ØMU'en i sig selv, stik imod hvad f.eks. Kommissionen påstår, ikke vil løse arbejdsløshedsproblemerne i Europa«. Han gennemgår hvorfor i sit kapitel, og så slutter han af med at konkludere, at det er de lavtuddannede og de lavtlønnede, som bærer risikoen, og at det er disse grupper, der må betale prisen for et føderalt Europa.

Så er det ikke nok, når statsministeren egentlig bare gentager, hvad han sagde i nytårstalen; så må han begrunde det. Hans egne menings- og holdningsfæller mener noget andet.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge statsministeren, om regeringen ikke kunne overveje at lægge en lidt mere saglig linje ind i eurodebatten. Nu tænker jeg også på, at fødevareministeren stod her i salen i går og hævdede, at det ville være godt for land-